

תֹּאמְרָנָה". וְאִזּוּ כָּל־בָּא נָחַת, שֶׁהוּא בְּחִינַת מִיּוֹן מְרִירִין, שְׁצוּחַ הַב־
הַב. וְהוּא בְּחִינַת מָרָה דְּאִית לָהּ תְּרֵי פִיּוֹת, וְהוּא בְּחִינַת: "חָרַב
פִּיּוֹת" (מִשְׁלֵי ה'), בְּחִינַת גִּיהֶנֶם דְּאִית לָהּ תְּרֵי בְּנוֹת, שְׁצוּחִין הַב
הַב (כְּמוֹ שְׁכָתוּב בְּתַקוּנִים שָׁם). וְזֶה בְּחִינַת חוֹלְאֵת שְׁקוּרִין בְּרַעְכְּנִישׁ,
רַחֲמָנָא לְצֻלָּן, שֶׁשׁוֹבֵר עֲצָמוֹת שֶׁל אָדָם. וְזֶה מִחֲמַת קְלָקוּל הַמַּחַ
שְׁבַעֲצָמוֹת, בְּחִינַת מִיּוֹן מְסֻאָבִין, מִיּוֹן מְרִירִין, שֶׁבָּא הַחוֹלְאֵת
הַזֹּאת מִחֲמַת תַּאֲוֹת נְאוּף.

וְזֶה שְׁנַצְטוּיֵנוּ בְּקָרְבַּן פֶּסַח (שְׁמוֹת י"ב): "וְעַצֶּם לֹא תִשְׁבְּרוּ בּוֹ",
[וְכָתוּב בַּזֹּהַר (בֵּא מ"א):] שֶׁהָיוּ מְקִימִין בְּעֲצָמוֹת "לְכָל־ב
תִּשְׁלִיכוּן אוֹתוֹ", וְזֶה הָיָה קָשָׁה מְאֹד לְהַמְצִירִים עֵין שָׁם] כִּדִּי
שִׁיבְחִינוּ כָּל אֶחָד מִיִּשְׂרָאֵל אֶת עֲצָמוֹ, אִם בְּרִיתוֹ עַל תַּקוּנֵנוּ. כִּי
בַּפֶּסַח כְּתִיב בּוֹ (שָׁם): "וְכָל עֶרֶל לֹא יֹאכַל בּוֹ", כִּי עֶקֶר הַפֶּסַח תָּלוּי
בְּמִצְוֹת מִילָה כִּידוּעַ. וְכִשְׁהִשְׁלִיכוּ אֶת עֲצָמוֹתָיו לְכָל־בָּיִם, וְרָאוּ אִם
שָׁלְטוּ בָּהֶם הַכְּלָבִים, חָם וְשָׁלוֹם, הָיוּ יוֹדְעִים שֶׁאֵין הַבְּרִית, חָם
וְשָׁלוֹם, עַל תַּקוּנֵנוּ:

וְזֶה מַה דְּאִיתָא בַּזֹּהַר (פְּרָשַׁת קְדוּשִׁים דִּף פ.): "אֵל תִּהְיוּ כְּסוּם כְּפֶרֶד"
לְעַנְיֵן טְמֵאת הַבְּרִית, "אֵין הָבִין", וּמִבִּיא הַפֶּסֶק:
"וְהַכְּלָבִים עֲזִי נֶפֶשׁ" עֵין שָׁם. בְּכֵן מִי שֶׁפָּגַם בְּבְרִיתוֹ יִשְׁמַר אֶת
עֲצָמוֹ מִכְּלָבִים וּמִחָרַב:

וְזֶה: "הִצִּילָהּ מִחָרַב נֶפֶשׁוֹ וּמִיַּד כָּל־ב" (עֵיין רַע"מ פִּנְחָם רַכ"ד): אֲבָל
הוֹשִׁיעַנִי מִפִּי אֲרִיָּה. הֵינּוּ כְּשֶׁאֲרִיָּה יֹאכַל קָרְבָּנִי, זֶה לִי
לִישׁוּעָה. וְזֶהוּ אֲצֵל חָרַב וְכָל־ב כְּתוּב לְשׁוֹן הַצֵּלָה, וְאֲצֵל אֲרִיָּה כְּתִיב
לִישׁוּעָה:

וְדַע שְׁעֲזִי פָּנִים שֵׁישׁ בְּדוֹר, הֵן הֵן הַכְּלָבִים, כְּמוֹ שְׁכָתוּב (יִשְׁעִיָּה
נ"ו): "וְהַכְּלָבִים עֲזִי נֶפֶשׁ". וְהֵן עוֹמְדִין וְחוֹלְקִים עַל תְּפִלַּת

זֶה נֶתַן וְלֹא יַעֲבֹר

ח'תקנד - צמח מזהרני"ת זצ"ל "צדק צני מקוה שדך צהר מספרי רבנו יהיה תיקון רכ"ל" -
"חק נתן ולא יעבור" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ונצח" שע"י ישיבת תיקון המידות -

אִישׁ הַיִּשְׂרָאֵלִי, שְׂעֵדִין לֹא תִקַּן בְּרִיתוֹ בְּשִׁלְמוֹת: וְזֶה שְׂאֵמְרוּ
חֲכָמֵינוּ, זְכוֹרֵנָם לְבָרְכָה (תַּעֲנִית י"א): 'צוֹרְבָא מִרְבָּנָן דִּיתִיב
בְּתַעֲנִיתָא, לִיכּוּל כְּלָבָא שִׁירוּתָא'. כִּי בּוֹדָאי הַצְּדִיק אֲכִילְתּוּ הִיא
יְקַר הָעֶרְדָּה, כִּי מִשְׁבִּיעַ אֶת נַפְשׁ דְּקֻדְשָׁהּ, כְּמוֹ שְׂכָתוּב (מִשְׁלִי י"ג):
"צְדִיק אֲכִיל לְשִׁבְעַ נַפְשׁוֹ". וְהֵאִי צוֹרְבָא מִרְבָּנָן דְּמִרְעִיב אֶת נַפְשׁוֹ,
וְאִין יוֹדַע לְהַשְׁבִּיעַ נַפְשׁוֹ, בְּשִׁבִיל זֶה לִיכּוּל כְּלָבָא שִׁירוּתָא, שְׁגַם
בְּהֵם כְּתִיב: "לֹא יָדְעוּ שְׁבַעָה", כִּי גַם הוּא אִין יוֹדַע אִידָּךְ לְהַשְׁבִּיעַ
אֶת נַפְשׁוֹ הַיְקָרָה: וּבְשִׁבִיל זֶה נִקְרָא כְּלָב בְּשֵׁם שֶׁגַל (רֵאשִׁי הַשָּׁנָה ד),
כִּי הוּא בָּא עַל תַּאֲוֹת הַמִּשְׁגָּל כַּנִּלְל:

וְדוֹקָא שְׂאִין צָרִיד לְהַתְעַנּוֹת וּמִתְעַנֶּה, אֲזִי לִיכּוּל כְּלָבָא
שִׁירוּתָא. אֲבָל מִי שְׂצָרִיד לְהַתְעַנּוֹת, בּוֹדָאי צָרִיד
לְהַתְעַנּוֹת וּמִצָּוָה הוּא (עֵיין ב"ח או"ח סי' תקע"א). וְזֶה בְּחִינַת דִּיתִיב
בְּתַעֲנִיתָא, יְתִיב דִּיקָא, יְתִיב הוּא מוֹרָה עַל הַדָּבָר שְׂאִין מִשְׁתַּנֵּה
כְּמוֹבָא:

(עַד כָּאן לְסוּנוֹ ז"ל)

תּוֹרָה נֵא

אָמַר רַבִּי עֲקִיבָא כְּשִׂאתֶם מִגֵּיעִין לְאַבְנֵי שִׁישׁ טָהוֹר, אַל
תֵּאמְרוּ מִיָּם מִיָּם, שְׂנֵאמַר: "דְּלִבְר שְׂקָרִים לֹא יִכּוּן
לְנֶגֶד עֵינַי" (עֵיין הַתו' הַזֹּאת בַּנ"א מִכַּת"י רַבִּינוּ ז"ל מִמַּשׁ):

כִּי הַשְּׂקָר מְזִיק לְעֵינַיִם בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחָנִיּוֹת, בְּבַחֲיַנַּת (יִשְׁעִיָּה ג):
"וּמִשְׂקָרוֹת עֵינַיִם". כִּי כְּשֶׁהָעֵינַיִם כֹּהוֹת הֵם מִשְׂקָרִין, שְׂאִינָם
מִרְאִין הַדָּבָר כְּמוֹ שְׂהוּא. כְּגוֹן עַל דָּבָר גָּדוֹל מִרְאָה שְׂהוּא קָטָן,
וְעַל אֶחָד שְׂהוּא שְׁנַיִם, הֶפְךָ מִן הָאֵמֶת. כִּי הָעֵינַיִם נַעֲשׂוּ כֹהוֹת מִן
הַדְּמָעוֹת, כְּמֵאמַר חֲכָמֵינוּ, זְכוֹרֵנָם לְבָרְכָה (שְׂכָת קנ"א): "וְשָׁבוּ

הַעֲבִים אַחַר הַנְּשָׁם", וְזֶה הִרְאוֹת שֶׁהוֹלֵךְ אַחַר הַבְּכִי'. וּדְמָעוֹת הֵן מִמּוֹתְרֵי הַמָּרָה שְׁחוֹרָה, שֶׁהַטֶּבֶע דוֹחָה אוֹתָם לַחוּץ דְּרָךְ הָעֵינַיִם. וְהַמָּרָה שְׁחוֹרָה, הִיא שׂוֹאֶבֶת מִעֲכִירַת הַדָּמִים. וְעֲכִירַת הַדָּמִים, הוּא עַל-יְדֵי הַשָּׁקֶר. כִּי אִי אֶפְשָׁר לְדַבֵּר שָׁקֶר, עַד שִׁיעֶכֶר אֶת דָּמָיו. וְאַמֵּת אִי אֶפְשָׁר לְדַבֵּר, כִּי-אִם כְּשִׁמְזֹכָךְ מִקֶּדֶם אֶת הַדָּמִים.

כִּי עָקֵר הַדְּבֹר הוּא הַנְּפֶשׁ, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב (שִׁיר הַשִּׁירִים ה'): "נִפְשֵׁי יִצְאָה בְּדַבְּרוֹ". וְהַנְּפֶשׁ הוּא הַדָּם, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב (וַיִּקְרָא י"ז): "כִּי הַדָּם הוּא הַנְּפֶשׁ". נִמְצָא כְּשֶׁאֹמֵר שָׁקֶר יֵשׁ לוֹ עֲכִירַת הַדָּמִים וּמִזֶּה בָּאָה הַמָּרָה שְׁחוֹרָה. וּמִמּוֹתְרֵי הַמָּרָה שְׁחוֹרָה נִתְּהוּוּ הַדְּמָעוֹת, וְעַל-יְדֵי-זֶה הָעֵינַיִם כֹּהוֹת. וְזֶה בְּחִינַת (אִיּוֹב ל'): "הַקֹּטְפִים מְלוּחַ עָלַי שִׁיחַ", "מְלוּחַ", זֶה בְּחִינַת דְּמָעוֹת, שֶׁהֵם מַיִם מְלוּחִים, שָׁבָא עַל-יְדֵי שִׁיחָה:

וְזֶה בְּחִינַת 'אֵל תֹּאמְרוּ מַיִם מַיִם', שֶׁהוּא אֲזִהָרָה עַל שָׁקֶר. (כְּמוֹ שְׁפִים שָׁם שֶׁנֶּאֱמַר: "דַּבֵּר שְׁקָרִים לֹא יִכּוֹן" וכו'): 'מַיִם מַיִם', הֵם בְּחִינַת שָׁקֶר, שֶׁהוּא בְּחִינַת דְּמָעוֹת, שֶׁהֵם מַיִם מְלוּחִים. כִּי הַשּׁוֹתֶה מַיִם, מְרֹוּה צְמֵאוֹנוֹ, אֵךְ הַשּׁוֹתֶה מַיִם מְלוּחִים, לֹא דִי שְׂאִינוֹ מְרֹוּה צְמֵאוֹנוֹ, אֶלָּא שֶׁמוֹסִיף צְמֵאוֹן עַל צְמֵאוֹנוֹ, עַד שֶׁצָּרִיךְ לְשׁוֹת מַיִם אַחֲרֵים, לְכַבּוֹת צְמֵאוֹנוֹ. וְעַל-כֵּן נִקְרָא הַשָּׁקֶר, 'מַיִם מַיִם'. וְזֶהוּ 'אֵל תֹּאמְרוּ מַיִם מַיִם', שֶׁהוּא הַשָּׁקֶר, שֶׁנֶּאֱמַר: "דַּבֵּר שְׁקָרִים לֹא יִכּוֹן לְנֶגֶד עֵינַי":

וְהַתְּהוּוֹת הַשָּׁקֶר, שֶׁהוּא הָרַע, שֶׁהוּא הַטְּמֵאָה, הוּא מִחֲמַת הָרַחוּק מֵאֶחָד. כִּי הָרַע הוּא נִגְדִיּוֹת, לְמִשְׁלַל, כָּל מַה שֶׁהוּא נֶגֶד רְצוֹנוֹ שֶׁל אָדָם הוּא רַע. וּבְאֶחָד אֵין שִׁיךְ נִגְדִיּוֹת, אֶלָּא כָּלוֹ טוֹב. וְזֶה שֶׁנֶּאֱמַר חו"ל (פְּסָחִים נ'): 'בַּיּוֹם הַהוּא יִהְיֶה ה' אֶחָד וְכוּ', שֶׁיִּהְיֶה כָּלוֹ הַטוֹב וְהַמִּיטִיב, כִּי בְּאֶחָד אֵין שִׁיךְ רַע. וְעַל-כֵּן

זֶקֶן נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר

א'תתקנו - אמר מוהר"ת זצ"ל "צדק צדקוה שדך צדקוה מספרי רבנו יהיה תיקון רב"ל" -
 "זק נתן ולא יעבור" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ונצח" שע"י ישיבת תיקון המידות

לְעֵתִיד לָבוֹא יִקְיָם: "שֵׁפֶת אֱמֶת תִּכּוֹן לְעַד" (מִשְׁלֵי י"ב), כִּי יִהְיֶה אִזּוֹ
 כָּלוּ אַחַד, כָּלוּ טוֹב.

סדר קצור לקוטי מוהר"ן הי"מ:

הצילה מחרב נפשי - ג

א כָּל הַפּוֹגֵם בְּבְרִית אֵינוֹ יָכוֹל לְהִתְפַּלֵּל בְּבַחֲיַנְתּוֹ: "כָּל עֲצַמְתִּי
 תֹּאמְרָנָה" (תהלים ל"ה י) הֵינּוּ שְׂאֵינוֹ יָכוֹל לְטַעַם מְתִיקוֹת בְּדַבּוּרֵי
 הַתְּפִלָּה שֶׁזֶּאת הַבְּחִינָה נִקְרָאת "כָּל עֲצַמְתִּי תֹאמְרָנָה". כִּי אֵינוֹ
 יָכוֹל לְטַעַם מְתִיקוֹת בַּתְּפִלָּה אֲלָא כְּשֶׁתִּקַּן פָּגַם הַבְּרִית:

ב מִי שֶׁפָּגַם בְּבְרִיתוֹ הוּא בְּחִינַת מִין מְרִירִין מִין מְסֹאֲבִין זָרַע
 טָמֵא. וְאֵי אֵינוֹ יָכוֹל לְהִתְפַּלֵּל בְּבַחֲיַנְתּוֹ "כָּל עֲצַמְתִּי תֹאמְרָנָה"
 כִּי וְאִזּוֹ כִּלְבָּא נָחַת לְאָכַל קָרְבָּנוֹ הֵינּוּ תְּפִלָּתוֹ וְהוּא בְּחִינַת מָרָה
 בְּחִינַת חָרֵב בְּחִינַת גִּיהֵנָם. אֲבָל כְּשֶׁתִּקַּן הַבְּרִית אֵיזִי הוּא
 בְּבַחֲיַנְתּוֹ מִין מְתִיקִין מִין דְּדַכֵּין זָרַע קָדֵשׁ וְאֵי דַבּוּרֵי מְתוּקִים
 וְטוֹבִים. וְכִשְׁיוֹצְאִים מִפִּיו וּמִשְׁמִיעֵם לְאֲזַנּוֹ אֵיזִי נִכְנָסִים מְתִיקוֹת
 הַדַּבּוּרִים לְתוֹךְ עֲצַמּוֹתָיו וְאֵי תְּפִלָּתוֹ בְּבַחֲיַנְתּוֹ "כָּל עֲצַמּוֹתַי
 תֹּאמְרָנָה" וְאִזּוֹ אֲרִיָּה נָחַת לְאָכַל קָרְבָּנוֹ:

ג כָּל אַחַד כְּפִי תִקּוֹן הַבְּרִית וְכְפִי הַתְּקַשְׁרוֹתוֹ לְצַדִּיקֵי אֱמֶת שֶׁהֵם
 שׁוֹמְרֵי הַבְּרִית כְּמוֹ כֵּן הוּא יָכוֹל לְטַעַם מְתִיקוֹת בְּדַבּוּרֵי הַתְּפִלָּה:

ד מִי שֶׁפָּגַם בְּבְרִיתוֹ יִשְׁמַר אֶת עֲצָמוֹ מִכְּלָבִים וּמִחָרֵב:

ה וְדַע שֶׁהַעֲזִי פָּנִים שֵׁישׁ בְּדוֹר הֵן הֵן הַכְּלָבִים וְהֵן הָעוֹמְדִים
 וְחוֹלְקִים עַל תְּפִלַּת אִישׁ הַיִּשְׂרָאֵלִי שֶׁעַדִּין לֹא תִקַּן בְּרִיתוֹ
 בְּשִׁלְמוֹת:

ו וּמִזֶּה תִּבִּין מִמִּילָא כַּמָּה גָּדוֹל עוֹנָם שֶׁל הַחוֹלְקִים עַל תְּפִלַּת אִישׁ
 הַיִּשְׂרָאֵלִי וְרוֹצִים לְבַלְבֵּל תְּפִלָּתוֹ כִּי הֵם נִקְרָאִים כְּלָבִים מִמָּשׁ

בְּחִינַת: "וְהַכִּלְבִּים עֲזִי נֶפֶשׁ" (יִשְׁעִיָּה נ"ו יא). כִּי אֶף־עַל־פִּי שָׁזָה הָאִישׁ שְׁמַת־פִּלֵּל לֹא זָכָה עֲדִין לְתִקּוֹן הַבְּרִית וּמַחֲמַת זֶה בָּא עָלָיו הַמַּחְלָקֶת הַזֹּאת שֶׁהִיא בְּחִינַת כִּלְבָּא נָחַת וְכוּ' כַּנִּ"ל, אֲבָל הַחֹלְקִים אֵינָם פְּטוּרִים מִחֲמַת זֶה מֵעַנְשֵׁים. כִּי הֵם עֹזְקִים אֶת נֶפֶשׁ מִן הַקֹּדֶשׁ וּמִכְנִיסִים עֲצָמָם לְהִיּוֹת נִקְרָאִים בְּשֵׁם כִּלְבִּים מִמָּשׁ עַל־יְדֵי שְׁחֹלְקִים עַל תְּפִלָּתוֹ אֶף־עַל־פִּי שֶׁלֹּא תִקֵּן בְּרִיתוֹ בְּשִׁלְמוֹת וּכְנִ"ל. כִּי בּוֹדֵאֵי הוּא צָרִיד לִיַּנֵּעַ עֲצָמוֹ לְהַתְּפִלֵּל בְּכָל כַּחוֹ אֶף־עַל־פִּי שֶׁהוּא כְּמוֹ שֶׁהוּא אֶף־עַל־פִּי שֶׁאֵינוֹ יָכוֹל לְהִרְגִישׁ מְתִיקוֹת בְּדַבּוּרֵי הַתְּפִלָּה וְהִיגִיעָה בְּעֲצָמָה יְקָרָה מְאֹד (כַּמְבֹאָר בְּמָקוֹם אַחֵר) אֲבָל הַחֹלְקִים הֵם בְּחִינַת כִּלְבִּים מִמָּשׁ וְגָדוֹל עֲוֹנָם מִנְּשׂוֹא כַּנִּ"ל:

ז הַצַּדִּיק אֲכִילָתוֹ הִיא יָקָר הָעֶרֶךְ כִּי מִשְׁבִּיעַ אֶת הַנֶּפֶשׁ דִּקְדוּשָׁה וְעַל כֵּן אָסוּר לוֹ לְהַתְּעַנּוֹת אֲבָל מִי שֶׁצָּרִיד לְהַתְּעַנּוֹת צָרִיד בּוֹדֵאֵי לְהַתְּעַנּוֹת וּמְצוּהָ הִיא:

ח הַחֹלְאֵת שֶׁל שְׁבִירַת עֲצָמוֹת (שְׁקוּרִין בְּרַעֲכָנִישׁ) רַחֲמָנָא לְצַלָּן בָּאָה מִחֲמַת תַּאֲוֹת נְאוּף:

אמר רבי עקיבא - נא

א הַשֶּׁקֶר מִזִּיק לְעֵינַיִם בְּגַשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחָנִיּוֹת:

סֵדֶר הַיַּיִץ מִן הַר"ן הַיּוֹמִי:

רַעֲא (לֹא) גִדֵּל הַמַּעֲלָה שֶׁל הַמִּתְקַרְבִּים אֵלָיו אִי אֶפְשָׁר לְשַׁעַר כִּי כָּבֵד נִתְּפָשׁטוּ דְבוּרִים כָּאֵלוֹ בֵּין הָעוֹלָם שֶׁהֵם מִתְּפָאֲרִין גַּם־כֵּן בְּדַבּוּרִים כָּאֵלוֹ אֲבָל בְּאֶמֶת הַמְּקַרְבִּין שְׁלִי הַתְּקַרְבוֹת לְבַד הוּא דְבָר גָּדוֹל מְאֹד מְאֹד. כִּי אֶף־עַל־פִּי שֶׁהוּא בְּעֲצָמוֹ הֵינּוּ הַמְּקַרְבִּים אֵינּוּ כְּלוּם, וְאֵינוֹ מִתְּנַהֵג בְּדַרְכֵי יִשְׂרָאֵל כְּרַאוּי, אֶף־עַל־פִּי־כֵן מֵאַחֵר

זֶקֶן נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר

ח'תקנח - צמר מזהרנית זצ"ל "צדק צני מקוה שדך צהר מספרי רבנו יהיה תיקון רכ"ל" -
"חק נתן ולא יעבור" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ואנצח" שע"י ישיבת תיקון המידות

שהוא בתוך אנשים כאלו שהם מקרבים לצדיק לקדשה כזה זה בעצמו מועיל לו מאד, ובמשך הזמן יתעורר גם-כן ויחזר בתשובה. וראה בעיניך, כי אתם זוכים לשמע דברים כאלו. ואפלו אם אינם שומעים החדוש, רק שזוכים לעמד בעת שנתחדש חדוש כזה, גם-כן אשרי לו מכל-שכן כשזוכין לשמע. ואין צריך לומר אם זוכין לשמע חדוש כזה פעם אחת בשנה. אפלו אם לא היו זוכין לשמע חדוש כזאת רק פעם אחת כל ימי חייו גם-כן די לכם, כי אלמלא לא באתם לעלמא אלא למשמע דא די, כמובא בזהר הקדוש (מכל-שכן וכל-שכן שאנו זוכין לשמע כמה וכמה פעמים בשנה חדושים נפלאים ונוראים אשר לא נשמעו מעולם).

ואמר לי אז בזו הלשון (אט הערט דיין נשמה וכו') [הנה שומעת נשמתך] דהינו החדוש הנ"ל מענין התפלין, שבשביל שהרב נוסע ומטלטל הוא צריך לבדק תפלין שלו. ואפלו כשפנחים בשפלות גדול מאד, אף-על-פי-כן צעקה בעלמא שנותנין אף-על-פי שתכף ומיד נפסק גם זה אינו נאבד, ואפלו הצעקה מבטן שאול גם-כן אינו נאבד. וכמו שאיתא בזהר הקדוש בשוא גליו אתה תשבחם, שמה שהאדם מנשא עצמו וממשיך עצמו לאיזה מדרגה אף-על-פי שאינו מגיע אליה, זה בעצמו שהוא מתיגע ורודף להשיג ולגלות לאיזה קדשה היא שבחא דילה ויקרא דילה עין שם:

רעב (לב) פעם אחת יצא מפיו הקדוש על עצמו ואמר בזו הלשון אני סבא דסבין. ואם תסתכל ותבין בהמעשה הנוראה של שבעה בעטלערם בהספור של הבעטליר הראשון שהיה עור שאמר לו הנשר הגדול שהוא זקן מאד, ואף-על-פי-כן הוא יניק ולא התחיל להיות כלל וכו' והיה זקן נגד כל הזקנים הנזכרים

שָׁם, תָּבִין קֶצֶת עֲנִין זֶה. וְכֵן מִשָּׂאֵר עֲנֵינִי הַמַּעֲשֵׂה הַנִּ"ל תּוֹכֵל לְהַבִּין קֶצֶת גְּדֻלַּת רַבְּנוֹ זְכוֹרֵנוּ לְבִרְכָּה וְלַחֲכִימָא בְּרַמְיָא:

(השמטה) אִפְשָׁר הוּא כֵךְ הַפִּירוּשׁ: אֵין בֵּין דוּד בַּא אַלֵּא בַּהִיסַח הַדַּעַת, הֵיִינוּ שְׁלֵא יִבּוּא עַל דַּעַתְסָם שְׁכַבְרָה הוּא (בַּא) וּבַאמַת כַּבְרָה הוּא בַּא וְהֵנָּה הוּא וְכוּ', וְהוּדָה לְדַבְרֵי, וְאָמַר שְׁכַךְ כְּתוּב (יִרְמִיָּה ל) וְהִיָּה אֲדִירוֹ מִמֶּנּוּ, אַחַר כֵךְ נִתְעוֹרֵר וְאָמַר זֶה אָמַר רַב נַחֲמָן בְּמַסַּכַת סְנֵהֲדֵרִין אֵי מִן חֵיָּא הוּא כְּגוֹן אֲנֵא, שְׁנֵאמַר וְהִיָּה אֲדִירוֹ מִמֶּנּוּ בְּמַהֲרָה בִּימֵנוּ אַמֵּן. (אָמַר הַמַּעֲתִיק: מֵאמַר זֶה הַנִּ"ל אָמַר מוֹרְנוֹ מוֹהֲרַנְ"ת ז"ל עַל אֲדַמוֹ"ר ז"ל אַחַר שֶׁאָמַר הַמֵּאמַר בְּמוֹבַא בְּלִיקוּמֵי מוֹהֲרַנְ"ן תְּנִינָא סִימָן כ"ח דַּע שֵׁישׁ חִילוּקִים בֵּין הַתּוֹרוֹת וְכוּ' וּמוֹרְנוֹ מוֹהֲרַנְ"ת ז"ל מַעוּצָם הִרְגִּישְׁתוּ בְּזִכּוֹת לְבַבּוֹ אֵת עוֹמֵק נוֹרָאוֹת דְּבִרְיוֹ הַקְּדוּשִׁים עַד כִּי בַעֲרוּ בְּקִרְבּוֹ שְׁלֵהֲבַת מִמֶּשׁ לֵא יִכּוֹל לְהַתְּאֵפֵק וּיִתֵּן אֵת קוּלוֹ בְּפָנֵי כָל הַנִּצְבִּים עֲלֵיו אֵת הַמֵּאמַר הַנִּ"ל אִפְשָׁר כֵךְ הוּא הַפִּירוּשׁ וְכוּ')

סֵדֶר לְקוּמֵי עֲצוֹת הַיּוֹמֵי:

- ג מִי שְׁרוּצָה לְהִיּוֹת אִישׁ יִשְׂרָאֵל בְּאַמַּת, דְּהֵיִנוּ שְׁיִלְךְ מִדְּרָגָא לְדְרָגָא, אֵי אִפְשָׁר כִּי־אִם עַל־יַדֵּי קְדֻשַׁת אֶרֶץ־יִשְׂרָאֵל, כִּי כָּל עֲלִיּוֹת שְׁצָרִיכִין לְעִלּוֹת אֶל הַקְּדוּשָׁה הוּא רַק עַל־יַדֵּי אֶרֶץ־יִשְׂרָאֵל, וְכֵן כָּל עֲלִיּוֹת הַתְּפִלָּה הוּא רַק בְּאֶרֶץ־יִשְׂרָאֵל (שֵׁם ב).
- ד בְּזִכּוֹת הַתּוֹרָה שְׁמַמְשִׁיכִין, זֹכִין לְאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל. וְכֵן עַל יַדֵּי שְׁנַמְצָאִים אֲצֵל הַצְּדִיק בְּשַׁעַת שְׁמַמְשִׁיךְ תּוֹרָה וְדוֹרֵשׁ בְּרַבִּים, אֲזִי יֵשׁ לוֹ גַּם־כֵּן חֵלֵק בְּהַתּוֹרָה שְׁמַמְשִׁיךְ הַצְּדִיק, וְעַל־יַדֵּי־זֶה זֹכֵה גַּם־כֵּן לָבוֹא לְאֶרֶץ־יִשְׂרָאֵל (שֵׁם).
- ה אֵי אִפְשָׁר לָבוֹא לְאֶרֶץ־יִשְׂרָאֵל כִּי־אִם עַל־יַדֵּי יִסּוּרִין, וְעַקֵּר הַיִּסּוּרִין הֵם הַמוֹנְעִים הַרְשָׁעִים, מוֹצִיאֵי דְבַת הָאֶרֶץ. וְעַל־יַדֵּי הַמְּשַׁכְּתֵת הַתּוֹרָה כַּנִּ"ל, זֹכֵה לְהַכְּנִיעַ כָּל הַמְּנִיעוֹת וְהַיִּסּוּרִין. וְכַפִּי שְׁלֵמוֹת הַתּוֹרָה שְׁזֹכֵה לְהַמְּשִׁיךְ בְּתַקוּן גְּדוֹל בְּיוֹתֵר, כְּמוֹ־כֵן הוּא

זֹכֶךְ נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר

ח'תתקס - צמח מזהרני"ת זצ"ל "צדק צני מצוה שדף צהד מצפרי רבנו יהיה תיקון רב" -
ז"ה - חק נתן ולא יעבור" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ונצח" שע"י ישיבת תיקון המידות -

זֹכֶה לְהַכְנִיעַ הַמוֹנְעִים וְלָבֹא לְאֶרֶץ־יִשְׂרָאֵל (שם).

וּבְשָׂבָא לְבַחֲנֵת אֶרֶץ־יִשְׂרָאֵל, אֲזִי נִקְרָא גִבּוֹר תְּקִיף. כִּי קָדָם שָׂבָא לְבַחֲנֵת אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל, אֲזִי "אֵל יִתְהַלֵּל חִגְר כְּמַפְתַּח", אֲבָל אַחֲר־כֵּךְ כְּשֶׁנּוֹצְחָה, אֲזִי נִקְרָא אִישׁ מְלַחֲמָה (שם).

ז עַל־יְדֵי שְׁנוֹת־נִין צְדָקָה לְאֶרֶץ־יִשְׂרָאֵל נִכְלָלִין בְּאַוִּירָא דְאֶרֶץ־יִשְׂרָאֵל, שֶׁהִיא בְּחִינַת הַבַּל הַקָּדָשׁ שְׂאִין בּוֹ חֲטָא, וְעַל־יְדֵי־זֶה מְבַטְלִין הַדִּין וְהַחֲשָׁד וְכוּ' מִן הָעוֹלָם; גַּם עַל־יְדֵי־זֶה נִצּוֹל מִמַּחְשָׁבוֹת זָרוֹת שֶׁבַתְּפִלָּה וְנִזְדַּכְּךְ מֵחוּ וּמַחְשֵׁבֵתּוֹ, וְהִיא בְּחִינַת תְּקוּן הַבְּרִית (שם מד).

ח אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל הוּא סְגֻלָּה לְבָנִים, וּמִצְלָת מַרְיָב וּמַחְלוֹקוֹת. גַּם עַל־יְדֵי קְדוּשַׁת אֶרֶץ־יִשְׂרָאֵל זֹכִין לִידַע מַרְבִּי הָאֱמֶת שְׁבַדוֹר וְיִתְגַּלֶּה הָאֱמֶת בְּעוֹלָם, וְהַכֹּל חוֹזְרִין לְהַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, אֲפִלוּ אֲמוֹת הָעוֹלָם, לְעַבְדוֹ שְׂכֵם אֶחָד (שם מח).

ט עַל־יְדֵי תְּפִלָּה בְּכַח זֹכִין לָבֹא לְאֶרֶץ־יִשְׂרָאֵל, וְכֵן עַל־יְדֵי מִצְוֹת סְפָה; כִּי סְפָה וְתְּפִלָּה בְּכַח וְאֶרֶץ־יִשְׂרָאֵל הֵם בְּחִינָה אַחַת וְתַלּוּיִים זֶה בָּזֶה (שם).

י לְרֵאוֹת בְּמַפְלְתָם שֶׁל רְשָׁעִים אִי אֶפְשָׁר כִּי אֵם עַל יְדֵי בְּחִינַת אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל (שם נה).

סְדֵר שְׁיַחֲוֹת הַר"ן הַיּוֹמִי:

קִנּוּ פֵעַם אַחַת אָמַר: אֲצַל מִי שְׂאֲנִי לֹזְקָה וּמְקַבֵּל מָמוֹן וְכִיּוֹצֵא, אֲנִי נוֹתֵן לוֹ כִּי בָּזֶה שְׂאֲנִי מְקַבֵּל אֲנִי נוֹתֵן (וְהוּא עֵינֵן הַמְּבָאָר בְּהַמְעֵשָׂה שֶׁל יוֹם הַשְּׁשִׁי מֵהַשַּׁבָּעָה בְּעִטְלִירָם שֶׁהַתְּפָאָר אֶחָד אֶת עֲצָמוֹ בְּנִפְלְאוֹת הַכַּח שִׁישׁ לוֹ בְּיָדוֹ, עֵינֵן שָׁם):

קִנּוּ הַמְעֵשָׂה שֶׁל יוֹם שְׁלִישִׁי וְרַבִּיעִי סִפֵּר בְּלֵיל שַׁבַּת קְדָשׁ כַּנְזָכָר

לְעִיל וְאִזּוּ בְּאוֹתוֹ הָעֵת הָיָה נִכְדוֹ הַיֶּלֶד מְטֹל עַל עַרְשׁ דְּוֵי וְהָיָה לוֹ
 צֶעַר גָּדוֹל מְזֵה, כִּי חָלְיוֹ הָיָה כָּבֵד עָלָיו מְאֹד בְּפָרֵט שְׁבֻטוֹ הַצְּדִיקָת
 מִרַת אֲדִיל תַּחֲיָה אִם הַיֶּלֶד הַזֶּה לָּהּ הָיָה לָּהּ צֶעַר גָּדוֹל בְּנִים מְאֹד
 רַחֲמָנָא לְצַלֵּן הַשֵּׁם יִשְׁמְרֶהָ מֵעַתָּה וְהוּא זְכוֹרֵנוּ לְבִרְכָה, נִכְנַם
 בְּלִיל שִׁבְתֵּי קֹדֶשׁ וְיֹשֵׁב עַל הַשְּׁלֶחָן בְּצֶעַר וְלֹא נִתְמַהֲמָה בְּסִעֻדָּה
 זֹאת כִּלְל וְתִכְף בִּרְכָנוּ בְּרַכַּת הַמְּזוֹן קֹדֶם שֶׁתַּחֲחִילוּ הָעוֹלָם לְכַנַּם
 אֲלָיו בְּדַרְכָּם תָּמִיד אַחֲר־כֵּף אַחֲר־תְּהִי בְּרַכַּת־הַמְּזוֹן נִשְׁאָר יוֹשֵׁב עַל
 שְׁלֶחָנוּ הַקְּדוֹשׁ וּפְתַח פִּי הַקְּדוֹשׁ וְהַטָּהוֹר וְהַנּוֹרָא, וְאָמַר אִזּוּ שִׁיחָה
 נְפִלְאָה וְנוֹרָאָה שֶׁהָיָה בָּהּ תוֹרָה קְדוֹשָׁה, כְּדַרְכּוֹ תָּמִיד בְּרַב
 שִׁיחוֹתָיו הַקְּדוֹשׁוֹת וְכָל הַשִּׁיחָה הִיְתָה שִׁיכָת לְצֶעַרוֹ הַגָּדוֹל שֶׁהָיָה
 לוֹ וּבְמַדְמָה שֶׁדִּבֶּר אִזּוּ מֵעַנֵּין הַלֵּב שֶׁרוֹדְפִין אוֹתוֹ וְכוּ' וְאַחֲר־כֵּף
 בְּתוֹךְ אוֹתָהּ הַשִּׁיחָה עָנָה וְאָמַר:

אֵיךְ אָנוּ עוֹמְדִין בְּהַמְעֻשָׁה? וְתִכְף נִבְהַלְנוּ וְהַשִּׁבְתִּי לוֹ בְּבִהְלָה
 בְּאִימָה וּבִירְאָה שֶׁאָנוּ עוֹמְדִים בַּיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי וְתִכְף עָנָה וְאָמַר:
 בַּיּוֹם הַג' חָזְרוּ וְנִזְכְּרוּ הַזּוֹג הַזֶּה אֵיךְ לוֹקְחִין וְכוּ' (כַּנְדֻּפִּים שָׁם), וְסִפֵּר
 כָּל הַמְעֻשָׁה שֶׁל יוֹם הַשְּׁלִישִׁי וְשֵׁם מְבֹאֵר קֶצֶת מֵעֵין שֶׁסִּפֵּר קֹדֶם
 וְאַחֲרֵי שֶׁסִּפֵּר הַמְעֻשָׁה שֶׁל יוֹם הַשְּׁלִישִׁי שֶׁנַּעֲשָׂה שָׁם שְׂמִחָה וְכוּ',
 אִזּוּ אָמַר בְּזוֹ הַלְשׁוֹן:

זֵיִא הָאֲבִין אַה הִילוּא גִיטָאן וְאַחֲר־כֵּף תִּכְף סִפֵּר הַמְעֻשָׁה שֶׁל יוֹם
 הָרְבִיעִי וְתִכְף כְּשֶׁנִּמְרָה תִּכְף וּמִיָּד נִסְתַּלֵּק מֵהַשְּׁלֶחָן בְּזִרְיָזוֹת
 וּמְחִמַּת שֶׁהָיָה טָרוּד בְּדַעְתִּי מְאֹד לְחֹזֵר הַשְּׁתִי מֵעֻשִׁיּוֹת
 הַנּוֹרָאוֹת מִיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי וְיוֹם הָרְבִיעִי וְתִכְף חָזַרְתִּי אוֹתָם עִם
 אֲנָשִׁים שֶׁהָיָה שָׁם לְבַל נִשְׁכַּח דְּבוּר מֵהֶם וּמְחִמַּת זֶה נִשְׁכַּח מִפְּנֵי
 כָּל הַשִּׁיחָה הַקְּדוֹשָׁה הַזֶּה לְשֶׁדִּבֶּר מִקֶּדֶם חֲבַל עַל דְּאֲבָדִין (סְנֵהֲדִין
 קִיא), שִׁבַּח וְתַהֲלָה לְאֵל חַי עַל הַנִּשְׁאָר לָנוּ שֶׁזְכִּינוּ לְזִכֹּר וְלִרְשֵׁם

ח'תקסב - צמח מזהר צ"ת זצ"ל "צדק צני מצוה שדף צהד מצפרי רצנו יהיה תיקון רכ"ל" -
צדק נתן ולא יעבור" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ונצח" שע"י ישיבת תיקון המידות -

הַמַּעֲשִׂוֹת הָאֵלוּ, אֲשֶׁר אֶפְלוּ לְפִי מֵעַט הַתְּנוּצָצוֹת שֶׁבְּלִבִּי אֵין לִי
כְּלֵי הַדְּבֹר וְהַכְּתִיבָה לְדַבֵּר מִנּוֹרְאוֹת נְשֻׁגָּבוֹת מֵעֲלֵתָם:

סֵדֶר שְׁלֹחַן עָרוֹף הַיּוֹמֵי:

(ח) לא ימלא אדם קדירה עססיות (פי' מיני קטניות הגדלות בא"י ולא בבבל) ותורמוסין ויתן לתוך התנור ערב שבת סמוך לחשיכה מפני שדברים אלו אינם צריכים בישול רב ודעתו עליהם לאכלם לאלתר ומפני כך אע"פ שלא נתבשלו כל עיקר הרי הם כשאר תבשיל שהתחיל להתבשל ולא נתבשל כל צרכו שאסור להשהותו והוא הדין לכירה וכופח: הגה כשאין גרופים וקטומים ואפשר לחתות (ב"י ומגילה פ"ג) ואם עשה כן אפילו בשוגג אסורים למו"ש עד כדי שיעשו: (ט) כיוצא בו לא ימלא חבית של מים ויתן לתוך התנור ע"ש עם חשיכה ואם עשה כן אסורים למוצאי שבת בכדי שיעשו:

סימן רנה (א) אין עושין מדורה מעצים סמוך לחשיכה עד שיצית בהן האור בענין שתהא השלהבת עולה מאליה בלי סיוע עצים אחרים ואם הוא עץ יחידי צריך שיאחוז האור ברוב עביו וברוב היקפו ואם לא הודלקה כל כך אסור ליהנות בה בשבת גזירה שמא יחתה בה ויניד העצים כדי שתעלה השלהבת וכשהודלקה כשיעור יכול להתחמם כנגדה בשבת ולהשתמש לאורה בין אם הוא ע"ג קרקע או על גבי המנורה ואפילו היא מדברים שאין עושין מהם פתילה לשבת: (ב) י"א שבפחמין אפילו לא אחז בהם האור אלא כל שהוא שרי מפני שהם דולקים והולכים: (ג) מדורה של זפת ושל גפרית ושל קש וגבא אפילו לא אחז בהם האור אלא כל שהוא שרי וכן מדורה של קנים ושל גרעיני תמרים כשהם מפוזרים אבל אם הקנים

אגודות והגרעינים בסל צריכים שיצית בהם האור עד שתהא השלהבת עולה מאליה ויש אומרים בהיפך:

סימן רנז (א) כשהיו ישראל בישובן היו תוקעין בע"ש שש תקיעות כדי להבדיל את העם מן המלאכה: הגה ונהגו בקהלות הקדושות שכל שהוא סמוך לשבת כחצי שעה או שעה שמכריז ש"צ להכין עצמן לשבת והוא במקום התקיעות בימיהם וכן ראוי לנהוג בכל מקום:

סימן רנז (א) אין טומנין בשבת אפילו בדבר שאין מוסיף הבל אבל בספק חשיכה טומנין בו ואין טומנין בדבר המוסיף הבל אפילו מבע"י ואם הטמין בדבר המוסיף הבל התבשיל אסור אפילו בדיעבד ודוקא בצונן שנתחמם או שנצטמק ויפה לו אבל בעומד בחמימותו כשעה ראשונה מותר: הגה י"א דאם שכח והטמין בשוגג בדבר המוסיף הבל שרי לאכול (הגהות מרדכי) (ויש אומרים דכל זה אינו אסור אלא כשעושה לצורך לילה אבל כשמטמין לצורך מחר מותר להטמין מבע"י בדבר שמוסיף הבל (מרדכי ריש פרק כירה וב"י סוף סימן רנ"ג בשם שבולי לקט ובדיעבד יש לסמוך על זה ובלבד שלא יהא רגיל לעשות כן): **(ב)** אפילו תבשיל שנתבשל כ"צ אסור להטמין בשבת אפילו בדבר שאינו מוסיף הבל ומכל מקום לשום כלים על התבשיל כדי לשמרו מן העכברים או כדי שלא יתטנף בעפרורית שרי שאין זה כמטמין להחם אלא כשומר ונותן כיסוי על הקדירה (ועיין לעיל סימן רנ"ג): **(ג)** אלו הם דברים המוסיפים הבל פסולת של זיתים או של שומשמיין וזבל ומלח וסיד וחול בין לחים בין יבשים ותבן וזגין ומוכין ועשבים בזמן ששלשתן לחין ואלו דברים שאינם מוסיפים הבל כסות ופירות וכנפי יונה (או שאר נוצות מחרר"א בהגהות) ונעורת של פשתן ונסורת של חרשין (פי' הקש הדק הנופל מן העץ כשמגררים אותו

זֶקֶן נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר

ח'תקסד - צמח מנוהרני"ת זצ"ל "צדק צני מוקוה שדך צהד מספרי רבנו יהיה תיקון רב" -
"חק נתן ולא יעבור" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ואנצח" שע"י ישיבת תיקון המידות

במגירה). הגה י"א דמותר להטמין בסלעים אע"פ שמוסיפין הבל דמלתא דלא שכיחא לא גזרו ביה רבנן (תוספות ומרדכי ר"פ לא יחפור):

סדר לקוטי תפלות היומי:

תרם: ובכן יהי רצון מלפניך ה' אלקינו ואלקי אבותינו שתראה בענינו ודחקנו ועמלינו, ותשור בענינו ותביט בעמלנו ותצין עלינו ברחמיה, ותשגיח עלינו בעין חמלתך ותשמרנו ברחמיה הטובים, ותצילנו תמיד מרע עין, שלא יהיה לנו שום עין רעה על שום אדם שבְּעוֹלָם רק נסתכל תמיד על כל אחד בעין טובה, ונזכה להיות מתלמידיו של אברהם אבינו עליו השלום שיש בהם שלשה מדות טובות שהם עין טובה ונפש שפלה ורוח נמוכה ותשמרנו ותצילנו מתלמידיו של בלעם הרשע שיש להם שלש מדות רעות שהם עין רעה ורוח גבוהה ונפש רחבה אבינו מלכנו, אדירנו, בוראנו, גואלנו, יוצרנו, קדושנו, קדוש יעקב רוענו, רועה ישראל, המלך הטוב והמטיב לכל, טוב עין באמת, זכני ברחמיה הרבים שאזכה להתדבק במדותיה הטובים להיות טוב עין באמת תמיד ותצילנו ברחמיה הרבים מעין רעה שלא ישלט בנו שום עין רעה משום אדם ומשום נברא שבְּעוֹלָם ולא יהיה להרע עין שום כח ושום שליטה ולא יוכל להזיק לנו כלל חם ושלום לא בגשמיות ולא ברוחניות:

תרם: רבנו של עולם רבנו של עולם, מלא רחמים, טוב ומטיב לכל, טוב עין, אתה לבד יודע את עצם התגברות הרע עין שמתגבר עלינו מאד שעינו רעה בקדשת ישראל עם קדוש ובכל יום ויום מתגבר עלינו ביותר בכמה תחבולות להרחיקנו חם ושלום מעבודתך באמת, ורודף אותנו מאד מלא רחמים, מלא טוב, אתה ידעת את לבנו, אתה ידעת את כל אשר עבר עלינו

על־ידי הָרַע עֵינַי שֶׁל הָאֹיִבִים וְהַשׁוֹנְאִים הָרוֹדְפִים אַחַר הַבָּאִים
לְהִתְקָרֵב בְּאַמֶּת לְעִבּוֹדְתֶךָ וּלְתוֹרַתֶךָ וְגַם אֶתְּהָ יָדַעְתָּ גְדֹל
חַלְשׁוֹתֵנוּ לְעֵמֶד נֶגֶד עֵינָם הָרָעָה וְעַתָּה הוֹדִיעֵנוּ נָא אָבִינוּ
שְׁבַשְׁמִים אָנָּה מִפְּנֵיהֶם נְבִרָה, וְאֵיךְ אֵיפּוֹא הַמָּקוֹם לְהִתְחַבֵּא
וְלִהְיוֹת מִפְּנֵי עֵינָם הָרָעָה הַבִּיטָה בְּעֵינֵינוּ כִּי רַבּוּ מִכְּאוֹבֵינוּ
וְצָרוֹת לְבָבֵנוּ "הִטָּה אֱלֹקֵי אֲזִנְךָ וּשְׁמַע פְּקֹחַ עֵינֶיךָ וּרְאֵה
שׁוֹמְמוֹתֵינוּ, כִּי לֹא עַל צְדָקוֹתֵינוּ אֲנַחְנוּ מִפִּילִים תַּחֲנוּנֵינוּ לְפָנֶיךָ
כִּי עַל רַחֲמֶיךָ הָרַבִּים" כִּי יָדַעְנוּ בְּאַמֶּת כִּי אֲנַחְנוּ בְּעַצְמֵנוּ הַחַיִּיבִים
בְּכָל זֶה כִּי לֹא חָטָאִינוּ וּפָשַׁעִינוּ הַמְרַבִּים וְהַעֲצוּמִים, לֹא הָיִינוּ
צָרִיכִים לְהִתְיַרֵּא מִפְּנֵיהֶם כְּלָל אֲבָל מַה נַּעֲשֶׂה אָבִינוּ, כִּי הִסְכַּלְנוּ
הַרְבֵּה מְאֹד חָטָאנוּ הָעוִינּוּ וְהִרְשַׁעְנוּ וְסָרְנוּ מִמִּצְוֹתֶיךָ פְּעָמִים
רַבּוֹת הִצַּלְתָּנוּ, וְאֲנַחְנוּ מָרִינוּ עֲצוֹתֶיךָ, "וְתִמּוֹנֵנוּ בְּיַד עֲוֹנֵנוּ" וּבְכָל
זֹאת אָנוּ חֹפְצִים וּמְשִׁתַּקְקִים וּמְחַכִּים וּמְיַחֲלִים בְּכָל עֵת לְהִתְקָרֵב
לְעִבּוֹדְתֶךָ בְּאַמֶּת, כִּי אֶתְּהָ רוֹצֵה בְּתִשׁוּבָה כִּי חֲנוּן וְרַחוּם אֶתְּהָ
וְקָרוֹב לְכָל קוֹרְאֶיךָ בְּאַמֶּת, וְעַתָּה הִצִּילְנוּ נָא בְּרַחֲמֶיךָ מִן הָרַע עֵינַי
כִּי אֵינִי לָנוּ שׁוֹם כֹּחַ לְעֵמֶד נֶגֶד אֶחָד מִשׁוֹנְאֵינוּ אִם כִּי נֶגֶד כָּלָם וְאֵין
לָנוּ עַל מִי לְהִשָּׁעֵן כִּי אִם עַל אָבִינוּ שְׁבַשְׁמִים, לָךְ לְבַד עֵינַי תְּלוּיּוֹת,
לָךְ לְבַד עֵינַי צוֹפִיּוֹת, "דִּלּוּ עֵינַי לְמָרוֹם" אוֹלַי יִרְאֶה ה' בְּעֵינַי, אוֹלַי
יַחֹם אוֹלַי יִרְחַם הַבֵּט נָא רַחֵם נָא וְהוֹשִׁיעָה נָא צֹאן מִרְעִיתֶךָ וְאֵל
יִמְשָׁל בָּנוּ הָרַע עֵינַי כְּלָל "הַבֵּט מִשְׁמַיִם וּרְאֵה" כִּי הָיִינוּ לַעֲג וְקָלָם
"הַבֵּט מִשְׁמַיִם וּרְאֵה מִזְבוֹל קִדְשֶׁךָ וְתִפְאַרְתֶּךָ אֵיךְ קִנְאַתֶּךָ
וְגִבּוֹרְתֶךָ הֵמוֹן מֵעֶיךָ וְרַחֲמֶיךָ אֵלַי הִתְאַפְּקוּ":

תַּרְסֵב: מָלֵא רַחֲמִים טוֹב לְכָל טוֹב וּמִטִּיב, טוֹב וּמִטִּיב לְרָעִים
וְלַטּוֹבִים, טוֹב בְּאַמֶּת תְּמִיד, הַטּוֹב כִּי לֹא כָלוּ רַחֲמֶיךָ וְהַמְרַחֵם כִּי
לֹא תִמוּ חֲסָדֶיךָ, רַחֵם עָלֵינוּ בְּרַחֲמֶיךָ הָרַבִּים וְהִצִּילְנוּ מִרַע עֵינַי מְכָל

זֶקֶן נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר

ח'תקסו - צמח מזהרני"ת זצ"ל "צדק צני מקוה שדך צהר מספרי רבנו יהיה תיקון רב" -
"חק נתן ולא יעבור" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ואנצח" שע"י ישיבת תיקון המידות -

הבחינות הן שלא יהיה לנו שום עין רעה כלל, הן שלא ישלט בנו שום עין רעה משום אדם ומשום נברא שבְּעוֹלָם וְתַבִּיט עָלַי בְּעֵינֶיךָ הַטּוֹב בְּעֵינָא חָדָא דְרַחֲמֵי וְתַמְשִׁיךְ וְתַשְׁפִּיעַ עָלַי טוֹב עֵין וְתַשְׁמְרֵנִי וְתַצִּילֵנִי שְׁלֹא יִהְיֶה עֵינֵי רָעָה כָּלֵל בְּגִדְלַת חֲבָרֵי וּבְגִדְלַת כָּל הָעוֹלָם כְּלוֹ וְתַצִּילֵנִי מִפְּגָם הָרְאוֹת וְתַשְׁמְרֵנִי תָּמִיד שְׁלֹא אֶסְתַּכֵּל בְּשׁוּם דְּבָר הַמְּבִיא לְיַדֵי הַרְהוּרִים חֵם וְשָׁלוֹם וְלֹא בְּשׁוּם דְּבָר הַפּוֹגֵם אֶת הָעֵינַיִם "הַעֲבֵר עֵינַי מִרְאוֹת שְׂוֹא בְּדַרְכְּךָ חַיִּינִי" הַצִּילֵנִי מֵעֵין נוֹאֶפֶת "שְׁמֶרָה נַפְשִׁי וְהַצִּילֵנִי אֵל אֲבוֹשׁ כִּי חָסִיתִי בְּךָ" וְכֹל מַה שְׁחַטְּאֵתִי עֲוִיתִי וּפְשָׁעֵתִי לְפָנֶיךָ וּפְגַמְתִּי בְּעֵינַי בְּשׁוֹגֵג וּבְמִזִּיד בְּאִנּוּס וּבְרָצוֹן, וְהִרְעַ בְּעֵינֶיךָ עֲשִׂיתִי מִנְּעוּרֵי עַד הַיּוֹם הַזֶּה, עַל הַכֹּל תִּמְחַל וְתִכַּפֵּר וְתִסְלַח לִי, אֱלוֹהֵי סְלִיחוֹת חַנּוּן הַמְּרַבֵּה לְסַלַּח וְתִזְכְּנֵי מֵעַתָּה לְהִיּוֹת טוֹב עֵין בְּכָל הַבְּחִינּוֹת בְּקַדְשָׁהּ וּבְטַהֲרָה גְּדוֹלָה כְּרָצוֹנְךָ הַטּוֹב בְּאַמֶּת:

תרסג: וְתַצִּילֵנִי שְׁלֹא יִשְׁלַט בְּנוֹ שׁוּם עֵין רָעָה מִשׁוּם רַע עֵין שְׁבָעוֹלָם וְלֹא יִזִּיק לָנוּ עֵינָם הָרָעָה כָּלֵל הֵן בְּגַשְׁמִיּוֹת הֵן בְּרוּחָנִיּוֹת בְּגוֹף וְנַפֶּשׁ וּמָמוֹן וְתַשְׁמֵר צֵאתָנוּ וּבּוֹאָנוּ לְחַיִּים טוֹבִים וּלְשָׁלוֹם מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם כִּי אֵין לָנוּ עַל מִי לְהַשְׁעֵן כִּי אִם עָלֶיךָ לְבַד אָבִינוּ שְׁבַשְׁמִים כִּי "אֲשׁוּרְנוּ עַתָּה סְבָבוּנוּ עֵינֵיהֶם יִשִּׁיתוּ לְנִטּוֹת בְּאָרֶץ צָרִי יִלְטֹשׁ עֵינָיו לִי אִשָּׁא עֵינַי אֶל הַהָרִים מֵאֵין יָבֵא עֲזָרֵי עֲזָרֵי מֵעַם ה' עוֹשֶׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ: כִּי אֵלֶיךָ אֱלֹקִים ה' עֵינַי בְּךָ חָסִיתִי אֵל תִּעַר נַפְשִׁי עֵינַי תָּמִיד אֵל ה' כִּי הוּא יוֹצִיא מִרְשַׁת רַגְלִי אֵלֶיךָ נְשֹׂאתִי אֶת עֵינַי הַיּוֹשְׁבֵי בַשָּׁמַיִם הִנֵּה כְּעֵינַי עֲבָדִים אֵל יָד אֲדוֹנֵיהֶם כְּעֵינַי שְׁפָחָה אֵל יָד גְּבִירָתָהּ כֵּן עֵינֵינוּ אֵל ה' אֱלֹקֵינוּ עַד שִׁיחֲנֵנוּ חֲנֵנוּ ה' חֲנֵנוּ כִּי רַב שָׁבַעְנוּ בּוֹז":